

כחמ"ב מצי"ב יתן כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות
 המשיח חוץ [ה] ממגילת אסתר הרי היא קיימת כחמשה חומשי תורה
 וכהלכות של תורה שבעל פה שאינן בטלין לעולם. ואע"פ שכל זכרון הצרות
 יבטל שנאמר כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני ימי הפורים
 לא יבטלו שנאמר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם
 לא יסוף מזרעם :

מצי"ב יב

עבר פה

ייתיצבו
 בתחמית הדר א"ר אבדימי בר חמא בר
 חסא מלמד שכפה הקב"ה עליהם את הדר
 בניגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה
 מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם א"ר אחא
 בר יעקב מכאן מודעא רבה לאורייתא אמר
 רבא^(ה) אע"כ הדר קבלה בימי אחשורוש
 דכתיב קיימו וקבלו היהודים קיימו מה
 שקיבלו כבר

שאלו

תלמידיו את רשב"י מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבארתו הדר
 בליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנהגו מסעודתו של אותו רשע
 (ז) אם כן שבשושן יהרגו שבבל העולם כולו אל יהרגו אמרו לו אמר אתה
 אמר להם מפני שהשתחו לצלם אמרו לו וכי משוא פנים יש בדבר אמר
 להם **הם לא עשו אלא לפנים אף הקב"ה לא עשה עמהן אלא לפנים
 והיינו דכתיב כי לא ענה מלבו :

שפססמו ללס. בימי נבוכדנצר.
 וכי פשו פנים יס בדבר. אך זו
 ללס :

ע"י דבריך דב א'

(יט) אשר קרך

בדרך. לשון מקרה. דבר אחר. לשון קרי וטומאה, שהיה מטמאן במשכב זכור (סו ט). דבר אחר, לשון קור
 ומוס, לנגן והפסידן מ מרמיחמן, שהיו כל האומות יראים להלחם בכם, וגא זה והתחיל, והראה מקום לאחרים,
 משל לאמנטי רומחם שאין כל צריה יכולה לירד בחוכה, בא כן בליעל אחד קפץ וירד לחוכה, אף על פי שכוה,
 הקרה ה אותה בפני אחרים (סו):

מצי"ב יב

משל דאחשורוש והמן למת הדר דומה
 לשני בני אדם לאחד היה לו תל בתוך שדהו
 ולאחד היה לו חרין בתוך שדהו בעל חרין
 אמר מי יתן לי תל זה ברמים בעל התל
 אמר מי יתן לי חרין זה ברמים לימים
 נדחתו זה אצל זה אמר לו בעל חרין לבעל
 התל מכור לי חרין אמר לו מול אותה בתעם
 והלאה

תחין ק"ט

משה מן הרורה מנין ב'שנים הוא בשר המן מן הרורה מנין ה'מן העין
 אסתר מן הרורה מנין ו'אנכי הסתר אסתיר מדכי מן הרורה מנין רכתיב
 ב'ר'דוד ו'מתחמין מרא דכיא :

מצי"ב יא

נחמן בר יצחק פתח לה פתחא דהא פרשתא מרבה ישיר הפעלות לולי ה' שהיה לנו אמר נא ישראל לולי
 ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם אדם ולא מלך

נ"י הקשיב סוד שיה רעש מלחמת העולם.

הטוב והרע בהאבקם על משטר העולמיות. אשר בצורה

זעירא ונקודתית מתגלה כעין צביון זה בנפשו של אדם.

במלחמת חייו החיצוניים והפנימיים.